

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821201712
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3821201712.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Ľubice Bajzovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého F. zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny X., dieťa rodičov: matky B., zastúpenej F. a otca B., zastúpeného P., o zmenu rozhodnutia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. novembra 2022 č.k. 13P/17/2021-305, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 31.10.2022 zamietol. Otec podal aj návrh vo veci samej, ktorým sa domáhal zmeny rozhodnutia upravujúceho rodičovské práva a povinnosti k maloletému tak, že maloletý bude zverený do jeho osobnej starostlivosti a matka bude zaviazaná prispievať na výživu maloletého sumou 130,- eur mesačne a oprávnená sa s maloletým stretávať každý nepárny týždeň od piatku 17.00 hod. do nedele 17.00 hod. tak, že si v určený čas maloletého prevezme pred bytom otca a na tom istom mieste ho otcovi znovu odovzdá s tým, že otcovi bude uložená povinnosť maloletého na styk s matkou riadne pripraviť a v príslušnom čase ho matke odovzdať. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa dožadoval, aby súd do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 13P/17/2021 zveril maloletého do jeho dočasnej osobnej starostlivosti a matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 130,- eur mesačne. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že od posledného pojednávania zo dňa 07.10.2022 pracoval s maloletým tak, aby opätovne prebiehala striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov. Maloletý pri odovzdávaní do starostlivosti matky veľmi plakal, nechcel ísť k matke. Od 07.10.2022 do 10.10.2022 bol maloletý v domácnosti matky. Počas tejto doby, už cca 1,5 hodiny po jeho prebratí matkou, začal hnačkovať a neskôr vracať, čo bol podľa neho následok psychického stresu z negatívneho konania a nastavenia matky voči nemu ako osobe. Podľa otca, uvedené skutočnosti sa stali už viackrát, pričom na ne upozorňoval pracovníčky ÚPSVaR X. a aj na minulých súdnych pojednávaniach, rovnako na znaleckých dokazovaniach, či u psychológov. Tvrdil, že matka mu nič neumožnila nad rámec súdnych dohôd. Nikdy nepristúpila na žiadnu žiadosť maloletého o stretnutie s otcom. Od 10.10.2022 do 17.10.2022 bol maloletý v starostlivosti otca a v tomto čase bol maloletý v poriadku. Od 17.10.2022 do 21.10.2022 bol maloletý v starostlivosti matky, kedy opätovne nastali problémy. Toto vyústilo do situácie, že 18.10.2022 maloletý odmietol v škole písomnú prácu z biológie. Dňa 20.10.2022 prišla pre maloletého do školy stará mama z matkinej strany, s ktorou odmietol odísť do domácnosti matky. Zasekol sa s tým, že už má toho dosť, že mama sa mu stále vyhráža a nemá u nej psychickú pohodu a podporu. Nasledujúci deň, t. j. 21.10.2022 sa situácia zopakovala. Otec uviedol, že nútenie maloletého k styku s jeho matkou je proti záujmom maloletého a spôsobuje to u neho psychické traumy. Otec bol toho názoru, že matka nie je schopná na sebe reálne pracovať a zlepšovať rodičovské kompetencie, čo má už teraz za následok jednoznačný postoj maloletého voči nej, pričom vyjadril obavu, aby to časom neprerástlo až do úplnej nevraživosti, či nenávisťi. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní v danej

veci zobral do úvahy správu zo Základnej školy v X., J., z ktorej vyplynulo, že maloletý je žiakom 5. ročníka. Zúčastňuje sa prezenčnej výučby s pravidelnou účasťou, avšak s neskoršími príchodmi na vyučovanie bez ospravedlnenia zákonným zástupcom. Maloletý je bystrý, dosahuje priemerné výsledky. Práca na hodinách je napriek tomu slabá. Maloletý na hodinách často odmieta pracovať, je pasívny, nereaguje. Počas období, kedy je zverený v matkinej starostlivosti, je príprava na vyučovanie slabšia, maloletý odmieta participáciu na práci počas vyučovacieho procesu, napr. odmieta vypracovať písomné práce, resp. vypracovávať domáce úlohy. Rodičia o maloletého javia záujem, pomáhajú mu pri plnení školských povinností, správanie maloletého na vyučovaní je premenlivé, pretože sa dokáže veľmi ľahko rozrušiť (rozčúliť). Ako znepokojujúce sa javí správanie žiaka pri odchode domov, kedy je v starostlivosti matky. Maloletý odmieta opustiť školu a dožaduje sa, aby bol privolaný otec. Ďalej zo záveru správy z poradensko-psychologického procesu na referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR X. (ďalej len „Úrad“) zo dňa 15.11.2022 vyplynulo, že spolupráca s rodinou na RPPS je evidovaná od 08.09.2021. Za toto obdobie boli vypracované predbežné správy z dní 22.10.2021, 29.11.2021, 17.01.2022, 06.06.2022 a 03.10.2022. Od poslednej predbežnej správy sa uskutočnila jedna individuálna intervencia s otcom za prítomnosti kolíznej opatrovníčky X.. F. I., dve individuálne intervencie s matkou, jedna individuálna intervencia s maloletým a jedna spoločná intervencia maloletého s otcom. Maloletý počas individuálnej intervencie, ktorá sa uskutočnila dňa 25.10.2022, spontánne komunikoval a vyjadroval sa k položeným otázkam, pričom aj sám rozvíjal komunikáciu. Verbalizoval, že počas týždňa, ktorý bol u matky, sa stalo, že dvakrát odmietol ísť zo školy k nej a dožadoval sa otca. Následne sa však maloletý vyjadril, že by chcel mať obidvoch rodičov a bol by rád, keby to tak bolo, len to by mama musela dodržiavať dohody a prejavovať mu viac emócie tak, ako by to chcel on. Zo záveru z poradensko-psychologického procesu bolo zrejmé, že na to, aby bolo možné realizovať striedavú osobnú starostlivosť, je potrebná komunikácia medzi rodičmi, čo aktuálne absentuje. Pre maloletého je však dôležitý rovnocenný kontakt s obidvomi rodičmi. Pokiaľ bude komunikácia medzi rodičmi absentovať, nebude to mať pozitívny vplyv na zdravý psychický vývin maloletého. Za smerodajný považoval výsluch maloletého, ktorý uviedol, že chce byť zverený do výlučnej starostlivosti otca, u otca sa cíti lepšie. Na záver sa maloletý vyjadril, že chce byť síce zverený do výlučnej starostlivosti otca, no to neznamená, že chce tráviť s mamou menej času. Počas výsluchu nevedel konkretizovať, v čom je správanie matky voči nemu zlé. Na dohodu o tom, že stráví víkend s matkou a u matky, si maloletý vyžiadala, aby to zákonná sudkyňa oznámila otcovi spolu s ním. Nechcel bez súhlasného stanoviska otca (schválenia jeho správania otcom) prezentovať žiadne svoje stanovisko. Súd prvej inštancie rozhodol na základe ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 2 ods. 1, § 367 ods. 1 až 3 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 24 ods. 4, § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o rodine), v zmysle ktorých návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto štádiu konania nevyhovelo. Súd prvej inštancie mal osvedčené, že maloletý F. je zverený do osobnej starostlivosti matky na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 01.10.2020 č. k. 11P/20/2019-338. V súčasnosti na základe neodkladného opatrenia nariadeného v tomto konaní uznesením zo dňa 21.01.2022 č. k. 13P/17/2021-179 má prebiehať striedavá starostlivosť o maloletého. Rodičia majú zabezpečovať starostlivosť o maloletého v týždenných intervaloch. Rodičia sa na takejto starostlivosti o maloletého dohodli. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že striedavá osobná starostlivosť o maloletého prebiehala podľa uvedeného rozhodnutia až do októbra 2022, kedy maloletý dva dni po sebe odmietol zo školy odísť so starou matkou do domácnosti matky. Uvedenú situáciu otec riešil podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V konaní boli vypracované dva znalecké posudky, znalca X.. T. B. (vypracovanom v konaní sp. zn. 11P/20/2019) a L.. F.. T.. P. U. I., X., z ktorých súd prvej inštancie mal osvedčenú pravdivosť tvrdení matky o sústavnom pôsobení otca na maloletého, čo spôsobilo, že matka nemala zabezpečený priestor sa s maloletým stretnúť. Otec maloletého negatívne kontaminuje voči osobe matky, ktorú v očiach maloletého devaluje, a to nie len ako človeka, ale aj ako rodiča v zmysle schopnosti zabezpečovať výchovu a starostlivosť. Maloletý síce viac preferuje svojho otca, nakoľko má pocit, že otec sa mu viac venuje, čo je spôsobené flexibilnou pracovnou dobou otca, avšak maloletý má vytvorenú citovú väzbu k obidvom rodičom a z psychologického hľadiska je matka plne spôsobilá zabezpečovať starostlivosť o maloletého. Zverenie maloletého len do osobnej starostlivosti otca by v súčasnej situácii viedlo k tomu, že maloletý bude ďalej voči matke zo strany otca kontaminovaný, čo môže viesť až k zavrnutiu matky zo strany maloletého. Spôsob starostlivosti a výchovy maloletého zo strany otca zásadne neprispieva k stabilizácii vo vývine maloletého. V záujme je, aby nedochádzalo k ešte väčšiemu vzájomnému odlučovaniu maloletého a jeho matky. Súd prvej inštancie nateraz nevidel dôvod zasahovať do prebiehajúcej striedavej starostlivosti o maloletého. Zverenie maloletého do výlučnej starostlivosti otca za súčasnej situácie nie je v

oprávnenom záujme maloletého. Sám maloletý uviedol, že nechce tráviť s mamou menej času, čo je zároveň v rozpore s tým, ako sa správa, na základe toho, že chce vyhovieť názorom otca, keď aktuálne odmieta ísť k matke. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX L.. F.. T.. P. U. I., X., ktorý otec v celom rozsahu spochybňuje a namieta, vyplynulo, že maloletý vzhľadom na disharmonický vývin a neurotické tlaky nevie zaujať objektívny postoj ku každému z rodičov, jeho socio-morálny vývin nie je zrelo integrovaný pre možnosť jeho objektívneho autonómneho posúdenia. Jeho postoj k matke je dlhodobo intenzívne negatívne ovplyvňovaný otcom. Súd prvej inštancie z podaného návrhu nemal osvedčené, že v súčasnej situácii je daná potreba dočasnej úpravy pomerov maloletého - úpravy výkonu rodičovských práv a povinností formou neodkladného opatrenia. V predmetnej veci neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, a to naliehavosť potreby okamžitého zásahu súdu a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Súd prvej inštancie záverom dodal, že vzhľadom na situáciu maloletého, správanie rodičov, najmä na správanie otca, ktorý síce na jednej strane účelovo tvrdil, že robí všetko preto, aby maloletý sa stretával s matkou a chodil k matke, no faktickým správaním prenáša na maloletého svoj negatívny postoj k matke, pričom maloletý mu chce podvedome vo všetkom vyhovieť a odmieta matku „lebo cíti, že otec to tak chce“, no na druhej strane zároveň maloletý sám tvrdil, že keď aj chce byť zverený do výlučnej starostlivosti otca, to neznamená, že chce byť s matkou menej času.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie otec. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že nariadi neodkladné opatrenie, ktorým sa maloletý F. zverí do právoplatného ukončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 13P/17/2021 do jeho osobnej starostlivosti a matke uloží povinnosť do právoplatného ukončenia konania platiť na výživu maloletého mesačne sumou 130,- eur vždy do 25. dňa v tom-ktorom mesiaci vopred k rukám otca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/, f/, g/, h/ C.s.p. Tvrdil, že vzťah maloletého k matke nie je výsledkom manipulácií maloletého z jeho strany, ale je to stav, ktorý sa od narodenia maloletého postupne vyvíjal. Už od malička nepociťoval matku ako primárneho rodiča, čo bolo zapríčinené tým, že bol od narodenia v jeho značnej starostlivosti. Práve otec je pre neho dominantným rodičom. Tvrdil, že matka si nevie súdnym rozhodnutím vynútiť u maloletého citový vzťah k nej. Pokúsil sa napraviť vzťah maloletého s jeho matkou, určité obdobie roka 2022 sa realizovala striedavá starostlivosť, ale matka zase jej negatívnym prístupom, napr. vytykala maloletému, že ak ešte raz odmietne odísť zo školy k nej, tak už otca v živote neuvidí (podmienečná/vynucovaná láska), znova všetko pokazila a znegovala. K vypracovaným znaleckým posudkom poukázal na to, že ani jeden zo znalcov nevedel a ani sa nezaoberal so skutočnosťou, že matka trpí psychickým ochorením. Pokiaľ súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí poukázal na to, že chodil pod okná matky maloletého špehovať, k tomuto uviedol, že počas skúšobnej realizácie striedavej starostlivosti o maloletého v tomto roku bolo dohodnuté, že druhý rodič môže dieťaťu telefonovať. Maloletý, keď súhlasil so striedavou starostlivosťou na skúšku, tak chcel, aby si s ním mohol zavolať. Matka začala týmto telefonátom brániť, preto išiel na návštevu, ale nebolo mu po zvonení otvorené a pod oknami bytu matky počul, ako matka kričí na maloletého a hádajú sa. Ďalej otec namietal správnosť výsluchu maloletého súdom dňa 16.11.2022. Po tomto výsluchu bol podľa neho maloletý traumatizovaný. K výpovedi maloletého, ktorý počas výsluchu mal povedať, že chce byť zverený do výlučnej starostlivosti otca a na druhej strane uviedol, že chce byť rovnako s oboma rodičmi, uviedol, že maloletý sa úvodom výsluchu jasne vyjadril, poukázal na vadné správanie matky, a že po skoro dvoch hodinách nátlaku súdu, kedy už bol značne dezorientovaný a psychicky značne rozladený, uvádzal rozporuplné vyjadrenia. Uviedol, že psychické šikanovanie maloletého sa prejavilo na jeho zdraví (reflux a zvýšené zajakávanie) a školskej dochádzke z dôvodu dlhoročného prekrúcania a tiež ignorovania dôležitých faktov orgánmi úradnej moci. V doplnenom podaní označenom ako „Oznámenie/ doplnenie“, otec opätovne poukázal na zdravotné problémy maloletého, ktoré podľa neho začali od výsluchu súdu prvej inštancie. Na podporu svojich tvrdení predložil lekársku správu od detského lekára. Uviedol, že po troch týždňoch zimných prázdnin bol syn v lepšej psychickej pohode až do času, keď po prázdninách po vyučovaní uvidel svoju matku pred základnou školou. Maloletý popisoval kľče v žalúdku, odmietať jesť a trvalo to niekoľko hodín. Žiadal, aby súd objektívne posúdil tieto skutočnosti a vzal do úvahy názor maloletého.

3. K podanému odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník. Nakoľko v predmetnom konaní naďalej prebieha riadne dokazovanie, navrhol uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že aktuálne výchovné opatrenie, ktoré bolo nariadené uznesením zo dňa 03.09.2021 č.k. 13P/17/2021-145 najmä za účelom prípravy maloletého na stretnutie s matkou, obnovu striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletého a jej realizácie, neplní svoj účel. Zo

správy psychologičky Referátu poradensko-psychologických služieb zo dňa 15.11.2022 vyplýva, že poradensko-psychologický proces bol ukončený, nakoľko aktuálne z odpozorovaného správania sa javí, že komunikácia medzi rodičmi sa nezlepšila. Psychologička predpokladala, že pokiaľ by rodičia absolvovali odborné poradenstvo zamerané skôr terapeutickým smerom, mohlo by to mať pozitívny vplyv na zdravý psychický vývin dieťaťa a zlepšenie komunikácie medzi rodičmi. Matka sa vyjadrila, že je ochotná podrobovať sa terapeutickému poradenstvu, aby predišla umiestneniu svojho syna v zariadení pobytovou formou. Otec na telefonické kontaktovanie reagoval až dňa 09.01.2023, pričom sa vyjadril, že už nepríde. Zároveň neprejavil záujem o možnosť sprostredkovať rodine terapeutické poradenstvo v zmysle odporúčania. Otec sa počas rozhovoru vyjadroval k rôznym iným skutočnostiam, kde okrem iného obviňoval orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, že kolaboruje s klamárom (pričom myslel matku maloletého) a so súdom, čo ho už údajne nemá baviť, komunikovať s bláznami a podobne. Vyjadroval sa aj k osobe matky. Záverom uviedol, že už je z toho unavený, už nevie, kde sa má domôcť spravodlivosti, za tie roky ho nikto nepočúva. Dokonca verbalizoval, že má zbrojný preukaz a zvažuje, že si najbližšie na súd zoberie zbraň, ktorú nechá uloženú na vrátnici u justičnej stráže lebo nevie, ako to celé dopadne po pojednávaní. V zmysle realizovania striedavej osobnej starostlivosti, disponujú informáciou, že dňa 09.01.2023 nedošlo k prevzatíu syna matkou v zmysle rozhodnutia súdu. Matka následne doručila úradu email, v ktorom opísala situáciu. Kolízny opatrovník bol toho názoru, že nakoľko bol poradenský proces psychologičkou ukončený, je potrebné, aby sa rodičia naďalej urýchlene začali podrobovať odbornému poradenstvu, ktoré by bolo skôr zamerané už terapeutickým smerom na osobnostnú problematiku rodičov. A to s cieľom dosiahnuť u nich lepšie sebazpoznanie, porozumenie svojím životným stereotypom, svojmu hlbokému vnútornému prežívaniu a v neposlednom rade vývinovým potrebám spoločného dieťaťa. U oboch rodičov je potrebné rozvíjať terapiou predovšetkým aspekty zodpovedného rodičovstva.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 C.m.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C.s.p.) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p..

5. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie, v celom rozsahu na ne v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. poukazuje a k odvolacím námietkam otca dodáva nasledovné:

6. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá C.s.p., súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

9. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p., pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

10. Podľa § 367 ods. 1 C.m.p., neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

11. Podľa čl. 24 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa (ods. 2).

12. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

13. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie

neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Nevyhnutným predpokladom pre vyhoviecie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť len na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahu súdu. Vo všetkých konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritný záujem dieťaťa.

14. V zmysle ust. § 24 ods. 3 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať, ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa, ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

15. Podľa obsahu spisového materiálu sa otec domáhal formou nariadenia neodkladného opatrenia zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti (v zmysle § 367 ods.1 C.m.p. sa mal správne domáhať jeho odovzdania), pričom zároveň žiadal matke uložiť povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 130,- eur mesačne, a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 13P/17/2021. Navrhované neodkladné opatrenie odôvodnil negatívnym priebehom odovzdávania maloletého do starostlivosti matky, ktoré je u maloletého sprevádzané plačom, nechutou a ktoré označil za proti najlepšiemu záujmu maloletého. Tvrdil, že matka nie je schopná na seba pracovať a zlepšovať rodičovské kompetencie. Dôvodom podania návrhu bola situácia, kedy maloletý dňa 20.10.2022 a nasledujúci deň odmietol odísť so starou matkou do domácnosti matky.

16. Súd prvej inštancie konštatoval, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zverenia maloletého do svojej osobnej starostlivosti, nebol dôvodný. Otec neosvedčil potrebu bezodkladne dočasne upraviť pomery v ním navrhovanom smere. Súd prvej inštancie zistil, že prebiehajúca striedavá starostlivosť o maloletého bola na základe dohody oboch rodičov nariadená uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 21.01.2022 č. k. 13P/17/2021-179 tak, že rodičia majú zabezpečovať starostlivosť o maloletého v týždenných intervaloch. Zároveň uložil rodičom povinnosť umožniť maloletému telefonický rozhovor s druhým rodičom, v ktorého starostlivosti sa nebude aktuálne nachádzať. Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 01.10.2020 č.k. 11P/20/2019-338 právoplatným dňa 12.11.2020 zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 06.02.2018 sp. zn.10P/27/2017, ktorým rozviedol manželstvo rodičov a schválil ich rodičovskú dohodu o striedavej starostlivosti v týždenných intervaloch tak, že maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, otec bol povinný prispievať na výživu maloletého mesačne sumou 130,- eur vždy do 25.teho dňa v tom-ktorom mesiaci vopred k rukám matky, bol oprávnený sa stýkať s maloletým každý nepárny týždeň od piatku od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. Na súde prvej inštancie sa v súčasnosti vedie konanie o návrhu vo veci samej, ktorým sa otec domáha zmeny rozhodnutia upravujúceho rodičovské práva a povinnosti k maloletému tak, že maloletý bude zverený do jeho osobnej starostlivosti a matka bude zviazaná prispievať na výživu maloletého sumou 130,- eur mesačne a oprávnená sa s maloletým stretávať každý nepárny týždeň od piatku 17.00 hod. do nedele 17.00 hod. Maloletý má XX rokov, je žiakom X. ročníka základnej školy. Rodičom a maloletému bolo nariadené výchovné opatrenie uznesením zo dňa 03.09.2021 č.k. 13P/17/2021-145. Jeho účelom bola príprava maloletého na stretnutie s matkou, obnovu striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletého, avšak jej realizácia neplní svoj účel. Vychádzajúc zo správy psychologičky Referátu poradensko-psychologických služieb zo dňa 15.11.2022 vyplýva, že poradensko-psychologický proces bol ukončený, nakoľko aktuálne z odporozovaného správania sa javí, že komunikácia medzi rodičmi sa nezlepšila. Psychologička sa vyjadrila aj k tomu, že pre zlepšenie komunikácie rodičov, zlepšenie ich vzťahov by bolo potrebné absolvovať odborné poradenstvo zamerané skôr terapeutickým smerom, ktoré by mohlo mať pozitívny vplyv na zdravý psychický vývin dieťaťa.

17. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutia aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a po preštudovaní si správ a úradných záznamov (e-mail matky zo dňa 09.01.2023) a zhodnotením celkovej rodinnej situácie maloletého mal osvedčené, že medzi rodičmi pretrvávajú nezhody ohľadom výkonu ich rodičovských práv a povinností k maloletému, ktoré sú postavené na otcovom zotrvávaní na negatívnych postojoch k matke. Na strane otca je zrejme nenávisť nastavenie voči matke, ktoré zhodne zistili znalci X.. T. B. a L.. F.. T.. P. U. I., X.. Ani jeden zo znalcov neuviedol žiadne

skutočnosti, pre ktoré by matka nemohla vychovávať syna. Negatívne ladenie maloletého pred matkou vyplýva i z výsluchu maloletého zo dňa 16.11.2022, na ktorom uviedol, že sa matka pretvaruje a to, že ho porodila, neznamená, že sa vie správať ako matka. Uvedené použité slová zodpovedajú negatívne ladenému až nenávisnému prejavu dospelého človeka, nie dieťaťa. Postoj dieťaťa k matke sa javí byť bez reálneho základu prevzatý od otca. Uvedené odvolaciemu súdu len potvrdzuje závery, ku ktorým dospeli znalci, smerujúce k tomu, že skutočným problémom v danej veci nie je samotný vzťah matky s maloletým, ale nenávisný vzťah otca k matke a jeho vlastná nespracovaná emocionalita, ktorá následne poškodzuje maloletého.

18. Dieťa má právo vyjadrovať svoj názor v konaniach, keď sa rozhoduje o jeho veciach, má právo byť vypočutý a náležite sa má názoru dieťaťa venovať pozornosť zodpovedajúca veku a rozumovej vyspelosti. Treba poukázať na to, že maloletý sa vyjadroval pred rozhodnutím súdu prvej inštancie u kolízneho opatrovníka počas individuálnej interakcie zo dňa 25.10.2022 k položeným otázkam týkajúcim sa podaného návrhu, pričom spontánne komunikoval a rozvíjal komunikáciu, nenútené vyjadril, že „by bol rád, kedy mal obidvoch rodičov“, následne bol maloletý vypočutý pred rozhodnutím aj v novembri 2022, v rámci ktorého uviedol, že jemu je s otcom lepšie a chce byť zverený do jeho výlučnej starostlivosti. Uviedol však, že s mamou nechce tráviť menej času. Maloletý sa zároveň nevedel vyjadriť, v čom považuje správanie matky za zlé. Vzhľadom na stanovisko maloletého a jeho zmeny (rozpor) vo verbálnych výpovediach, v ktorých nie je konzistentný, bude súd prvej inštancie povinný detailnejšie zistiť a vyhodnotiť skutkové okolnosti prípadu. Vzhľadom však na narušenú situáciu medzi rodičmi, ktorá na emočné prežívanie maloletého dopadá, nemožno maloletého považovať za emočne stabilného. Maloletý pri otcovi ako autorite preberá preukázateľne jeho emocionálny postoj k matke aj názory. Preto aj vyjadrenie názoru maloletého, že chce byť v osobnej starostlivosti otca, nie je samo o sebe zákonným dôvodom pre ďalšiu ingerenciu súdu formou neodkladného opatrenia.

19. Odvolací súd vyhodnocoval len skutočnosti relevantné pre posúdenie, či matka pri aktuálnej dočasnej úprave pomerov zabezpečuje starostlivosť o maloletého dostatočne (z výsluchu maloletého osobnú starostlivosť matky nijako nespochybnil), a či otec osvedčil potrebu zmeny dočasnej úpravy pomerov. Odvolací súd zastáva názor, že v danom štádiu konania pred konečným rozhodnutím súdu prvej inštancie vo veci samej súd pomery v rodine stabilizoval rozhodnutiami o nariadení jednotlivých neodkladných opatrení. Odvolací súd preto vníma potrebu zmeny v postojoch otca, aby ten vnímal pocity dieťaťa a nezaťažoval ho. Pre dieťa je vhodné pestovať vzťah, ktorý je medzi ním a matkou vytvorený a pretrvávajúci. Prípadné ovplyvňovanie dieťaťa proti druhému rodičovi je neprijateľné a svedčí o nedostatočnom rešpekte k zdravému psychickému vývoju dieťaťa.

20. Pokiaľ ide o samotné odvolacie námietky otca smerujúce k údajnej matkinej psychickej chorobe, ktoré podľa neho zatajila, tieto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné a uvádza, že pre účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení neboli dôvodom pre úvahu odvolacieho súdu o potrebe zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie.

21. Vzhľadom na doposiaľ osvedčené skutočnosti odvolací súd dospel zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie ďalšieho neodkladného opatrenia, nebola preukázaná naliehavá potreba ingerencie súdu do pomerov účastníkov, pretože záujem maloletého dieťaťa nie je bezprostredne ohrozený. Z obsahu spisu je zjavná nespokojnosť otca s doposiaľ upravenými pomermi, nevyplýva však z neho také konanie matky, ktoré by vzbudzovalo podozrenie z možného ohrozenia záujmov maloletého dieťaťa v prípade neuskutočnenia zásahu zo strany súdu procesnou formou neodkladného opatrenia. Nejde o stav, kedy by vec do rozhodnutia vo veci samej nezniesla odklad (vzhľadom na to, že aj vo veci samej bude súd rozhodovať rýchlo, avšak s úplným a riadnym zisťovaním skutočného stavu, keďže ide o vec starostlivosti o maloletého).

22. Vzhľadom na vyššie uvedené osvedčené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť.

23. Toto rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).